

at denne Lov skulde kunne komme igennem med de nødvendige Revisionsbestemmelser, som man fra forskellig Side havde ønsket at gennemføre. Men altsaa, Spørgsmaalet om de kronisk syge maa løses. Jeg tror imidlertid, at det løses bedst uden en positiv Forbindelse med denne Lov. Det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) sagde nu, at det glædede ham at høre den Tilslutning til Forsikringsprincippet, som var givet ham i nogle Udtalelser af mig ved Lovforslagets Fremsættelse. Jeg forstaaer ikke, hvorfor det særlig glædede det ærede Medlem. Det, jeg udtalte med Hensyn til Løsningen af Spørgsmaalet om de kronisk syge, var i Virkeligheden en Tilslutning til den Tanke, som blev fremsat i Fjor i Udvalget, og hvorom man dør fra alle Sider samlede sig. Jeg er klar over — og hvis mine Udtalelser ved Forelæggelsen ikke har været et tilstrækkeligt Udtryk derfor, saa skyldes det, at jeg ikke har udtalt mig tilstrækkelig udførligt —, at man selvfølgelig ikke kan hjælpe alle de kronisk syge ad Forsikringens Vej, og at man ikke kan skabe selvstændige Sygekasser for alle de kronisk syge; det har ikke været min Tanke. Naar jeg nævnedes, at man for Øjeblikket beskæftigede sig med dette Spørgsmaal, og at Bestræbelserne gik i Retning af at skabe selvstændige Sygekasser for dem, drejede det sig om de samme kronisk syge, som omtaltes i B.-Afdelingen i Fjor, nemlig dem, om hvem det hedder, at de trods deres Helbreds-tilstand dog ikke er saadan stillede, at de maa antages jævnlige i længere Tid at ville være ude af Stand til at arbejde. Det er om disse kronisk syge, at Udvalget i Fjor brugte den Vending, at det er saadanne kronisk syge, til hvem Samfundet kan stille Krav om, at de skal deltage i Sygeforsikringen. Til de kronisk syge, der jævnlige eller altid er ude af Stand til at arbejde, kan man ikke stille Krav om, at de skal deltage i Sygeforsikringen. Udvalget vilde derfor ogsaa hjælpe dem paa anden Maade. Derfor bestod dets Forslag af 3 Afsnit, nemlig B.-Afdelingerne for de kronisk syge, der kunde arbejde jævnlige, dernæst en Forandring i Fattiglovens § 63, der betog Understøttelsen til kronisk syge, der ikke var i Stand til at arbejde, Fattighjælpens Karakter, og endelig Statshjælp til Sygehjem for kronisk syge. Hvis Spørgsmaalet skal løses i den Retning, hvori de Overvejelser, som jeg omtalte, i Øjeblikket gaar, maa det selvfølgelig være saadan, at Sygekasserne for kronisk syge kun kan

være, som jeg omtalte, et første Afsnit af den Maade, hvorpaa Spørgsmaalet løses, og at de to andre Afsnit maa gaa nogenlunde i samme Retning, som Udvalget angaaende Sygekasselovforslaget har nævnt.

Jeg tror, at jeg nu saa nogenlunde har haft Lejlighed til at gennemgaa, hvad der er fremført under Debatten. Jeg vil endnu en Gang udtale min Tilfredshed med den Hovedmodtagelse, Lovforslaget har faaet, idet Modtagelsen jo fra alle Ordførernes Side er gaaet ud paa, at man paa Forslagets Grund ønsker at fremme denne store Sag til Afgørelse i Aar.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hegelund-Lange: Jeg vil gerne besvare en lille Bemærkning, den højtærede Indenrigsminister henvendte til mig som Læge. Den højtærede Minister gik ud fra, at jeg havde tænkt paa den Omstændighed, at Lægestanden ikke vilde blive ved at give Rabat overfor de saakaldte bemidlede Sygekassemedlemmer. Selvfølgelig har jeg tænkt derpaa. Jeg troede for Resten ogsaa, at den højtærede Minister havde tænkt derpaa; jeg troede oprigtig talt, at det Udtryk i Lovforslaget, at deres Kontingent mindst skal have samme Størrelse som det offentlige Tilskud, indeholdt den højtærede Ministers Tanke. Jeg troede, at det Ord mindst aabnede den Mulighed, at man kan forlange, at de bemidlede Medlemmer, selv om de, som vi ønsker, bliver staaende i Kasserne, betaler et saaledes forøget Medlemskontingent, at det ikke blot dækker det manglende Tilskud fra det offentlige, men ogsaa det Bortfald af Lægerabat, som det er rimeligt at kræve fra Lægestandens Side overfor bemidlede Medlemmer. Jeg anerkender, at den højtærede Ministers Forsvar for Fortsættelseskasserne sikkert er saa godt, som det kunde gøres, at alt, hvad der kunde siges til Fordel for dem, blev sagt, men den højtærede Minister havde utvivlsomt en Fornemmelse af, at det ikke var ganske tilfældigt, at alle Talere her med Undtagelse netop af hans Meningsfælle, det ærede Medlem fra Holbæk (Nøhr), til en vis Grad gik derimod og holdt paa Pligten for Sygekasserne til at indføje i deres Vedtægter en Bestemmelse om de bemidlede Medlemmers Ret til at blive staaende i Sygekassen. Den højtærede Minister antydede, at der senere under Forhandlingerne, maaske først i Udvalget, kan fremkomme en Motivering, han kunde bøje sig for, og jeg tror, det vil ske,